

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

11 Averte faciem tuam à muliere compta. Eccl. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

Nam tibi quodammodo irascitur,
quod in tuis displicentiis consolationes
in creaturis queras, & dum hæ non pos-
sunt vel non volunt te juvare, compla-
cet sibi, quod desuper ipsi tuam men-
tem aperias propter illarum impoten-
tiam aut ingratitudinem. *Verboſi amici*
mei: Tibi enim divine Salvator narro
meas afflictiones, & offero meas lachry-
mas; *Ad Deum ſillat oculus meus.*

Qui propter suam benignitatem to-
tus inclinatur tibi omnes accordandi
desiderabiles consolationes, vult enim
cogiper tuas remonstrations & preces,
qua ipſi libertatem demunt tibi aliquid
denegandi.

REGULA UNDECIMA.

Averte faciem tuam à muliere com-
pta. Eccl. 5.

PARAPHRASIS.

Non relinquas ingredi in animam tuam
& tuos oculos aliquem amorem. Ab-
strahe oculos tuos à fœmina qua plæ-
cere appetit, & non intuere aliquam
pulchritudinem, qua ad te venit, ut

F 6

11

*Consilia Sapientia,
te cœcum reddet, & auferat omni
spem videndi infinitam & supremam
illam pulchritudinem.*

R E F L E X I O.

A Nulla re magis paveas quām a
amore & affabilitatibus foemini
alicujus malitiosæ. Time ejus accedit
& civilitates. Time ejus vocem, oculi
& manus; Nihil enim habet dulce
amabile, quod non tanquam mortalia
apprehendas.

Ipsius instinctus scit facere sagittas
jacula ex omnibus rebus, quæ natu
ipsi largita est.

Quod aliás pro nihilo reputare potest
in ipsa periculum gignit. Non est nec
se aliud, quām unicus iactus oculi, ut
dejiciat, non nisi unicus crinis, ut te al-
liget. Ipsa fuga tibi parum prodest,
eam vidisti, antequam fugisti, certè no
procul fugies.

Ne attendas fallaciæ mulieris; ver
ejus, quasi ros qui ex ore provènit, si
cile & delitosè cor tuum occupat, si
brevi mutatur in venenum, quod u
viscera arrodit: *Favus enim distillans*

bia ejus: Novissima autem illius amara,
quasi absynthium.

Res, quas tibi loquitur, proferunt in
ore ejus periculosos appetitus: discursus
ejus & aspectus splendorem habent si-
milem alicujus cometæ, qui apparet, ut
tibi prædicat tua infortunia. Quo eum
vides, time, & crede, quod brevi plo-
rabis.

Id quod te attrahit, & quod in facie
ejus vides, sunt radii veri solis. Scaturi-
go ejus est pulchritudo Dei, aspice ex il-
la parte, & accede; Sed in quantum sunt
signa inferiora, sunt superficies alien-
jus lutosi abyssi pleni desperationis &
lacrymarum: Attende ne eò curras, &
sequaris aliquam fatalem impetuositati-
tem quæ te perdat.

Multi ante te in illum se ipsosinet
præcipitârunt, & ex fundamento hujus
abyssi exeunt ex voces lugubres, & ii-
lamentabiles ejulatus, qui ab annis sex
mille audiuntur, & repetunt hæc tristia
verba infelicis Salomonis: *Vanitas &*
afflictio spiritus. Illusiones & traditiones,
falsa pulchritudines, vera peccata, som-

134 *Confilia Sapientia,
nia deliciarum, & veritates aeternorum
dolorum.*

Ipsa prudentia Creatoris fecit opus
magistrale, dum formaret earum ingenium, & earum faciem, sed ut eas secundum
contempleris, oportet vel revocare ea
pus innocentiae, vel exspectare di-
gloriæ & immortalitatis.

REGULA DUODECIMA.
Homo sapiens attendit ab ineritu
Eccl. 18.

PARAPHRASIS.
*Remedium magis ordinarium, ut pri-
servemur ab inordinatis passionibus
est ipse labor.*

*Homo prudens nunquam est otiosus; s-
non habet quo se occupet, cogitat
illa quæ fecit, & revidet omnes sua
actiones.*

REFLEXIO.
A Varus occupatur circa bona huius
mundi: Ambitus, ut obtineat
& mereatur honores; Sapiens vult ha-
bere labores, conatur acquirere unan-
occupationem ex altera, & providet
sua